

CHARTA

SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY

SLOVENSKEJ TELEVÍZIE

Obsah jednotlivých častí:

I.	POSLANIE SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY STV	1
II.	VZŤAH K MIMOTELEVÍZNYM INŠTITÚCIÁM	1
III.	PRINCÍPY TVORBY	2
IV.	RELÁCIE	4
V.	PROTOKOL	6
VI.	METÓDY, PROSTRIEDKY A ZABEZPEČENIE TVORBY	15
VII.	DIVÁCI	19
VIII.	PRÁVNE ASPEKTY VYSIELANIA	20
IX.	PRISPIEVATELIA SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY	22
X.	REDAKTORI A MODERÁTORI SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY	23
XI.	ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA	25

CHARTA SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY

I. časť

POSLANIE SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY STV

1. Poslaním spravodajstva a publicistiky Slovenskej televízie (ďalej len „spravodajstvo a publicistika“) je prispievať k naplneniu ústavou daného práva na slobodnú výmenu informácií, „služiť“ verejnosti šírením programov založených na zásadách demokracie, humanizmu, etiky, pravdivosti, nezávislosti a profesionality činnosti“. Spravodajstvo a publicistika „zabezpečujú včasné a objektívne informovanie verejnosti a utvárajú priestor pre dialóg“.
2. So zreteľom na ustanovenie zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) spravodajstvo a publicistika poskytujú objektívne a vyvážené informácie nevyhnutné pre slobodné vytváranie názorov.
3. Spravodajstvo a publicistika v Slovenskej televízii (ďalej len „STV“), ktorá je v zmysle zákona národnou a kultúrnou inštitúciou, napomáha vlastnými žurnalistickými prostriedkami zachovanie a budovanie národnej identity a národnej kultúry. Zároveň v rozsahu svojho pôsobenia slúži realizácii kultúrnych potrieb národnostných menšín žijúcich na Slovensku.
4. Zamestnanci STV nemajú právo zneužívať vysielať STV na presadzovanie svojich parciálnych záujmov.

II. časť

VZŤAH K MIMOTELEVÍZNYM INŠTITÚCIÁM

1. STV je verejnoprávna inštitúcia, jej vysielať je službou verejnosti. V zmysle zákona o STV je nezávislou inštitúciou. Verejná kontrola jej činnosti sa uskutočňuje prostredníctvom Národnej rady SR, ktorá zverila kontrolnú úlohu Rade STV a Výboru Národnej rady SR pre kultúru a médiá.
2. Národná rada SR (parlament) volí a odvoláva Radu STV a na jej návrh volí a odvoláva ústredného riaditeľa STV (ďalej len „ústredný riaditeľ“). Pri prerokúvaní štátneho rozpočtu rozhoduje o dotácii na činnosť STV.
3. Vláda SR iniciuje zákony týkajúce sa televízie, do programu a činnosti STV však v rámci svojich kompetencií nemôže zasahovať. STV v spravodajských a publicistických reláciách prináša informácie o činnosti vlády SR a v prípade mimoriadnej situácie jej poskytuje – v zmysle zákona o STV – priestor vo vysielaní na potrebné oznamy.
4. Slovenský rozhlas plní podobné poslanie ako verejnoprávna televízia. Odtiaľ plynú dôvody pre spoluprácu, alebo aspoň pre korektné vzájomné vzťahy. STV v súlade s právom na slobodné šírenie informácií prináša v spravodajstve a publicistike príspevky o verejnoprávnom rozhlase, nepodrobuje ho však konfrontácii, resp. kritike, pokiaľ tak neurobí druhá strana.
5. STV sa usiluje o spoluprácu s tlačou ako s dôležitým zdrojom informácií a propagačným prostriedkom. Do spravodajských a publicistických relácií možno prebrať články uverejnené v tlači, musia sa však rešpektovať ustanovenia autorského zákona.
6. STV sa stará o propagáciu svojej tvorby a činnosti prostredníctvom novin a časopisov. Kontakt s tlačou zabezpečuje Komunikačné centrum STV (ďalej len „KC“), ktorého úlohou je propagovanie televíznych aktivít. Ak sa v tlači neoprávnene kritizujú príspevky z vysielať STV alebo jej činnosť, využíva právo na odpoveď, resp. na opravu, ktorá sa zverejňuje v daných novinách alebo časopisoch. Vo vlastnom vysielaní využíva toto právo len v prípade, ak jej v tlači nebol poskytnutý priestor alebo, ak ide o skutočnosti, ktoré v očiach verejnosti závažne poškodzujú meno STV ako nezávislej a objektívnej verejnoprávnej televízie.
7. Komerčné elektronické masovokomunikačné prostriedky sú súčasťou duálneho mediálneho systému, vzájomné vzťahy však majú konkurenčnú povahu. V rámci možností a rešpektovania záujmov STV sa treba usilovať o udržiavanie korektných vzťahov s týmito prostriedkami. Výmena programových materiálov s komerčnými elektronickými prostriedkami musí prebiehať na zmluvnom základe. Podpisovanie príslušných dohôd je v právomoci ústredného riaditeľa. Účinkovanie redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky v komerčných rozhlasových alebo televíznych staniciach nie je v súlade so záujmami STV. Výnimku môže udeliť ústredný riaditeľ.
8. Záujmové a profesijné organizácie, občianske hnutia nemajú nárok na samostatné relácie, ale v spravodajských a publicistických reláciách sa informuje o ich činnosti a umožňuje sa ich predstaviteľom, aby sa vo vysielaní vyjadrili o práci svojich organizácií a k spoločensky závažným problémom, ktoré súvisia s činnosťou týchto organizácií. Rozhodnutie o poskytnutí priestoru je – na základe významu informácie a v kontexte s poslaním STV – v právomoci vedenia Hlavnej redakcie spravodajstva a publicistiky STV (ďalej len „redakcia“).

III. časť

PRINCÍPY TVORBY

Čl. 1 Pravdivosť

1. Dokonalé sprostredkovanie skutočnosti je ideálom, pretože televízia disponuje technickými prostriedkami s prirodzene limitovanými sprostredkovacími možnosťami, vymedzeným časom a jej pracovníci len určitým okruhom informácií a skúseností. Spravodajské a publicistické príspevky musia rešpektovať overené a pravdivé informácie a fakty.
2. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky musia zaujímať voči každej informácií objektívny a kritický postoj. Pravdivosť informácií treba vždy overiť aspoň z dvoch nezávislých zdrojov.
3. Overovanie informácií, ktoré poskytujú oficiálne tlačové agentúry, sa nevyžaduje.
4. Zdroj informácií treba uvádzať vždy, až na oprávnené výnimky (ochrana informačných zdrojov).
5. K viacnásobne sprostredkovanej informácii treba pristupovať obozretne, pretože v čase medzi jej pôvodným a posledným zverejnením môže nastať zmena skutočností, ktoré následne môžu zmeniť pravdivosť správy.
6. Dôležitou podmienkou zabezpečenia pravdivosti príspevku alebo relácie je také začlenenie faktov do kontextu, ktoré nemôže viesť k skresleniu výpovede o danej realite. Treba sa vyvarovať nevhodného spojenia jednotlivých pravdivých údajov, ktorým možno dospieť k nepravdivej alebo zavádzajúcej výpovedi. Neprípustné je zámerne prispôsobovanie údajov alebo taký spôsob ich spájania, ktorým by sa dosiahol skreslený obraz skutočnosti.
7. Pravdivosť príspevku alebo relácie v značnej miere závisí od interpretácie. Treba dbať o to, aby zmena intonácie, prenesenie dôrazu alebo strihov a skladba obrazovej zložky materiálu nespôsobili posun vo význame výpovede.

Čl. 2 Dôslednosť

1. STV sa musí usilovať poskytnúť divákovi maximum spoločensky závažných a pre občanov Slovenska dôležitých informácií – v tom spočíva jej informačná dôslednosť.
2. Výber dôležitých informácií z rozsiahlej ponuky je vecou profesionálnej pripravenosti spravodajcov a publicistov, teda schopnosti nezaujato odlíšiť dôležité a nedôležité informácie.
3. Ak si má divák vytvoriť predstavu o sprostredkovanom jave, musí sa mu o ňom poskytnúť čo najviac informácií. Nemožno sa uspokojiť iba s predstavením javu, ale treba preniknúť do hĺbky problému, pátrať po jeho príčinách a po okolnostiach, aby skutočnosť bola sprostredkovaná čo najvernejšie. Najmä pri názoroch sa netreba uspokojiť len s ich prezentáciou, treba sa opýtať na príčiny a dôvody, vystihnúť podstatu problému.
4. V prípadoch odvysielania závažnej faktickej chyby alebo nepresnej informácie sa treba riadiť ustanoveniami VIII. časti charty, ktorá upravuje právne aspekty vysielania, konkrétne čl. 8 o práve na opravu údajov.

Čl. 3 Nestrannosť

1. STV slúži celej verejnosti. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky pri sprostredkovaní informácie musia zachovávať odstup od preberaných záležitostí, zároveň nesmú vyjadrovať svoj vlastný názor, ani súhlas alebo nesúhlas s určitým názorom. V opačnom prípade by zástancovia iného názoru mohli oprávnene pociťovať krivdu, pretože v dôsledku prirodzenej autority televízie sa posilňuje pozícia názoru podporeného vo vysielaní a naopak, oslabuje sa pozícia v ňom kritizovaného či obchádzaného názoru.
2. Stránenie poškodzuje prestíž televízie u divákov a oprávnene sa považuje za nespravodlivosť. O zachovávanie nestrannosti sa musí dbať najmä pri kontroverzných témach, t. j. kde sa stretávajú aspoň dva protirečivé alebo odlišné názory.
3. Aj odborné témy treba považovať za kontroverzné, ak sa v nich stretávajú aspoň dva protirečivé názory, pričom kvantitatívne hľadisko nerozhoduje. Stanovisko, ktoré je spočiatku ojedinelé, sa môže neskôr prejaviť ako pravdivé, určujúce a reprezentatívne. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky musia brať do úvahy každý závažný reprezentatívny názor.

4. V politickej oblasti určuje kontroverznosť témy predovšetkým rôznosť názorov vlády a opozície, názory koalíčných a opozičných parlamentných strán, resp. názorov jednotlivých politických – predovšetkým parlamentných – strán.
5. Spoločensky kontroverzné témy sú tie, pri ktorých skupiny verejnosti zaujímajú zreteľne rozdielne stanoviská k problémom významným pre širokú verejnosť.

Čl. 4 Vyváženosť

1. Vysielanie nemôže uspokojiť celú verejnosť, treba sa však usilovať o to, aby žiadna skupina verejnosti nemala opodstatnený dôvod domnievať sa, že je podceňovaná a vo vysielaní sa nevenuje pozornosť jej názorom či problémom alebo, že sa jej upiera priestor na právo slobodnej výmeny informácií dané ústavou.
2. Vyváženosť sa dosahuje predstavením rôznych – aj kontroverzných – názorov a ich reprezentantov v relácii alebo v cykle relácií. Treba dbať o to, aby sa zachovávali primerané proporcie reprezentácie jednotlivých názorov a ich nositeľov.
3. Rôznosť názorov sa musí prezentovať v rámci tej istej relácie alebo cyklu relácií. Nemožno sa spoliehať na to, že sa rozdielny názor prejaví v nejakej inej relácii, najmä nie v relácii inej redakcie. Pri kontroverzných témach sa musia rôzne názory prezentovať v jedinej relácii. Ak sa vie, že existujú rôzne názory na ten istý problém, redaktor sa musí usilovať zabezpečiť vo vysielaní prezentáciu aj protikladného názoru. Ak sa nepodarí zabezpečiť osobnosť reprezentujúcu tento názor, redaktor musí vyhľadať iného prezentátora, ktorý je s týmto názorom evidentne spriaznený a dokáže ho vyložiť. Ak niekto odmietne svoj názor prezentovať, divákov treba o tom vecne a bez komentovania informovať.
4. V jednej relácii cyklu môže prevládať (v prípade, že v jednej relácii prevláda) určitý názor, ale musí byť zrejmé, že
 - na tú istú otázku existujú aj iné pohľady,
 - v celom cykle budú zastúpené všetky možné, pre reálne vystihnutie problematiky podstatné, názory; diváka treba o tom vopred informovať.

Čl. 5 Korektnosť

Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky zohľadňujú oprávnené záujmy všetkých, ktorí majú nejaký vzťah k programu, t. j.

- a) spolupracovníkov, prispievateľov a divákov; pravdivo a komplexne informujú o relevantných veciach a vystupujú slušne voči partnerom; korektno a kvalifikovane informujú o relevantných faktoch dotýkajúcich sa organizácie,
- b) nositeľov (aj kontroverzných) názorov a informácií; s vážnosťou, nezaujato, korektno, bez predsudkov a bez komentovacích prvkov o nich informujú.

Čl. 6 Aktuálnosť

Prinášať nové informácie pre diváka je povinnosťou STV voči verejnosti, ale aj jej vlastným záujmom, pretože tak si zachováva predstih pred inými masovokomunikačnými prostriedkami, a teda aj prestíž vo verejnosti. Úsilie čo najskôr poskytnúť informácie však nesmie viesť k šíreniu neoverených, nepresných, nepravdivých správ a fám. Aktuálnosť sa musí dôsledne spájať s pravdivosťou.

Čl. 7 Profesionalita

1. Príspevky a relácie spravodajstva a publicistiky vznikajú na základe overených odborných poznatkov o danej tematickej oblasti a odborných poznatkov o žurnalistických postupoch. Pravdivý, nestranný a vyvážený príspevok možno vytvoriť len vtedy, ak tvorca ovláda problematiku, žurnalistické spracovanie informácií a ak si dokáže vytvoriť vlastný názor, ktorý mu umožňuje porovnanie s inými názormi a ich vhodnú prezentáciu.
2. Dôležitou stránkou profesionálnosti je dokonalé ovládanie jazykových a vizuálnych vyjadrovacích prostriedkov, prostredníctvom ktorých sa pôsobí na diváka.
3. Jednou z najdôležitejších stránok profesionality redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky je rešpektovanie občianskej morálky a žurnalistickej etiky.

IV. časť RELÁCIE

Čl. 1

Spoločenská citlivosť

1. STV slúži celej verejnosti a jej relácie musia zachovávať úctu k rozdielnym názorom a stanoviskám. Pri kontroverzných témach sa preto musí dôsledne zachovávať neustrannosť.
2. Aby sa spravodajstvo a publicistika neprehrešili voči zásadám dôslednosti, objektivity a profesionality pri informovaní, nesmú sa vyhnúť ani témam a názorom, ktoré už samy o sebe iritujú určitú časť verejnosti. Musia ich však prezentovať pravdivým spôsobom a v súlade s právami občanov.
3. Pri spoločensky citlivých témach sa treba vyhnúť príznakovým slovám a slovám s hodnotiacim významom, ako aj kontrapunktu vizuálnej a auditívnej stránky, ktoré tieto významy evokujú.

Čl. 2

Subjektívne názory vo vysielaní

1. STV v súlade s princípmi slobodnej výmeny informácií poskytuje priestor vo vysielaní aj subjektívnym, individuálnym názorom na všetky závažné otázky, pričom hodnotenie závažnosti témy je vecou redakcie. Redaktori a moderátori musia však zabezpečiť, aby sa
 - neporušil zákon, najmä tým, že by došlo k urážke na cti alebo k urážke z rasových, národnostných, náboženských dôvodov alebo z dôvodu príslušnosti k určitej skupine obyvateľstva,
 - neskresľovali názory iných,
 - vyslovený názor neprezentoval ako jedine správny,
 - v primerane krátkom čase umožnilo uviesť vo vysielaní konkurenčné názory.
2. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky nesmú prednášať subjektívne názory na sporné otázky, okrem jednoznačne označených poznámok a komentárov. Tieto názory nesmú byť súčasťou spravodajských relácií.

Čl. 3

Štatistické údaje

1. Štatistické údaje, ktoré podporujú presvedčivosť relácie, treba používať uvážlivo, aby neprimeraný počet číselných údajov divákov neunavil a neznižil schopnosť ich sledovať a neobmedzil ich záujem o reláciu.
2. Štatistické údaje treba používať v patričnom kontexte, pretože holé čísla môžu spôsobiť rozličné interpretácie. Údaje treba prezentovať tak, aby
 - bol jasný ich zdroj,
 - sa dali porovnávať,
 - sa dala sledovať tendencia vývoja,
 - bol zrejмый vplyv faktorov vplývajúcich na výsledky.Pri porovnaní je dôležité, aby sa vychádzalo z porovnateľných základov.
3. Treba používať také jazykové a obrazové prostriedky, ktoré neobsahujú hodnotiace, komentujúce a subjektívne prvky.
4. Treba mať na zreteli, že pri vystúpeniach externistov veľmi závisí od toho, kto hodnotí určitý jav – k údajom inak pristupuje napr. člen vlády a inak zástupca opozície, inak laik a inak odborník.

Čl. 4

Prieskumy verejnej mienky

1. Výsledky prieskumov verejnej mienky vyjadrujú rozloženie názorov existujúcich vo verejnosti a poskytujú údaje potrebné pre objektívne spravodajstvo. Treba si však uvedomiť, že výsledky sú aj pri správne uskutočnených prieskumoch iba približným vyjadrením reality, musí sa rátať spravidla s plus-mínus 2–3 % odchýlkou od skutočného stavu.
2. Pri sprostredkovaní výsledkov výskumu treba vziať do úvahy, že výsledky sú ukazovateľom postojov v čase zberu údajov, preto ich treba prezentovať ako ukazovatele a nie ako dôkazy. Nemožno z nich vyvodzovať nemenné závery pre budúcnosť, čo platí najmä o volebných prieskumoch.
3. Pred voľbami treba obozretne zaobchádzať so všetkými údajmi, aby nedošlo k ovplyvneniu voličov v neprospech alebo naopak, v prospech niektorej politickej strany, Dotýka sa to najmä údajov pohybujúcich sa okolo hranice potrebnej pre vstup do zastupiteľského orgánu.

4. Obozretne treba pristupovať k výsledkom prieskumu k tej istej otázke, ktoré sa výrazne odlišujú od výsledkov tej istej výskumnej organizácie alebo od porovnateľných výsledkov (v istom, porovnateľnom časovom období) iných organizácií.
5. Vždy treba uviesť názov organizácie, ktorá prieskum vykonala a základné údaje o prieskume, predovšetkým dátum zberu údajov v teréne, veľkosť vzorky a metódu výskumu.
6. Najmä pred voľbami treba uvádzať výsledky všetkých oficiálnych a reprezentatívnych výskumných pracovísk, nesmú sa však mechanicky porovnávať neporovnateľné údaje. Ak sú k dispozícii viaceré výsledky, prednosť majú výsledky oficiálnych a reprezentatívnych renomovaných výskumných pracovísk.
7. Správu o výsledkoch prieskumu pred jej odvysielaním treba konzultovať s pracoviskom, ktoré sa zaoberá sociologickými výskumami. V prípade nesúladu názorov na jej obsah treba správu konzultovať so šéfredaktorom Hlavnej redakcie spravodajstva a publicistiky STV (ďalej len „šéfredaktor“).

Čl. 5

Volebné vysielanie

1. Volebné vysielanie tvorí súbor relácií dotýkajúcich sa volieb do zastupiteľských orgánov. Vysielanie musí byť koordinované podľa platných zákonov (zákon o STV, zákon o vysielaní a retransmisii, zákon o voľbách a pod.).
2. Relácie spravodajstva a publicistiky podrobne, objektívne, nezávisle a bez komentujúcich prvkov informujú o pripravách volieb a činnosti politických strán v predvolebnom období.
3. Pri týchto reláciách treba predovšetkým dbať na nestrannosť a vyváženosť. V duchu platného zákona o voľbách (osobitne počas volebnej kampane) treba zvažovať a rozlišovať medzi vystúpením toho istého politika ako predstaviteľa strany alebo ako vládneho činiteľa či člena parlamentu.
4. Osobitnou súčasťou volebného vysielania sú platené propagačné vstupy (predvolebné spoty), ktoré si zabezpečujú a za obsah ktorých zodpovedajú politické strany. Podmienky tvorby a vysielania týchto relácií stanovuje volebný zákon.

Čl. 6

Relácie o kvalite tovarov

1. Relácie o kvalite tovarov sú špeciálnou službou verejnosti, ktorá kupujúcim poskytuje ochranu a umožňuje im vyhnúť sa nekvalitným výrobkom a prispieva ku skvalitneniu výroby a správaniu sa na trhu. Tieto relácie, ktoré si vyžadujú maximálnu presnosť údajov o výrobe a trhu, ako aj o jednotlivom výrobku, nesmú obsahovať skrytú reklamu. Tieto predpoklady treba dosiahnuť tak, že
 - informácia bude významná,
 - vždy pôjde o vecné porovnanie viacerých výrobkov používaných na ten istý účel,
 - sa poskytne kvalitatívny rozbor, ktorý urobili nestranní odborníci,
 - meno najkvalitnejšieho výrobku sa uvedie bez zbytočného zdôrazňovania.
2. Pri tejto relácii musia jej tvorcovia postupovať v zmysle zákona o vysielaní a retransmisii tak, aby sa vyhli obvineniu zo skrytej reklamy. Je neprípustné, aby bol na základe nesprávneho hodnotenia určitý výrobok postihnutý alebo iný neprávom vyzdvihnutý.

Čl. 7

Hospodárstvo a podnikanie

1. Hospodárstvo a podnikanie sú sféry mimoriadne dôležité z hľadiska informačných potrieb verejnosti. Treba dbať o to, aby obsažné, vysvetľujúce a aktuálne informácie umožnili divákovi lepšie sa zorientovať v ekonomických, legislatívnych a spoločenských zmenách, ktoré majú bezprostredný odraz v ich živote. Nevyhnutná je pritom pravdivosť poskytovaných informácií.
2. Redaktori a moderátori pri publicistických reláciách, ktoré umožňujú výmenu názorov na riešenie ekonomických otázok, musia zachovávať nestrannosť a zabezpečiť ich vyváženosť.
3. Prirodzenou súčasťou ekonomických správ a ekonomickej publicistiky sú také metódy práce podnikov, ktoré sú hodné nasledovania. Treba však dbať o to, aby sa tieto príkladné ukážky a informácie nezamieňali so skrytou reklamou. Nasledovania hodné príklady a podnikové aktivity možno propagovať len vtedy, ak ide o naozaj veľmi záslužný čin, a to tak, že sa
 - vyzdvihne práca ľudí,
 - zbytočne neupriami pozornosť na výrobok,
 - nepoužije porovnanie s konkurenčnými podnikmi.

Pri týchto informáciách si netreba všímať len veľké podniky, ale aj malé podniky a menších podnikateľov. Zdôrazňovať treba najmä nové metódy a tendencie.

4. Kolektívne vyjednávania na vyšších úrovniach alebo vtedy, ak sa uskutočňujú za osobitných okolností, si zasluhujú pozornosť, a preto STV o nich poskytuje plné, vyvážené a nestranné informácie a umožňuje k týmto záležitostiam v primeranom rozsahu vysloviť sa zúčastneným stranám.
5. Zastavenie práce zamestnancami (štrajk) so zámerom vymôcť si splnenie – zväčša sociálnych – požiadaviek je závažným javom hospodárskeho života, ktorý môže mať ďalekosiahle spoločenské dôsledky, a preto k nemu treba v spravodajstve a publicistike pristupovať veľmi zodpovedne. V spravodajských a publicistických príspevkoch sa nesmú vyskytovať dohady o možnom štrajku, ale ak štrajk reálne hrozí, najmä ak ho organizátori už avizovali, treba o ňom verejnosť ihneď informovať. Informácie o štrajku verejnosť intenzívne sleduje, preto spravodajstvo a publicistika sa musí vyhnúť všetkému, čo by ovplyvnilo priebeh štrajku. Pri referovaní o štrajku treba vecne a presne uviesť rozsah akcie, zverejniť stanoviská všetkých strán, objasniť príčiny a poukázať na východiská. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky nesmú prejavovať náklonnosť ani k jednej strane, musia reagovať nezávisle a objektívne.

Čl. 8

Reklama a sponzorovanie

1. Reklama a sponzorovanie sú súčasťou vysielania STV v rozsahu stanovenom zákonom.
2. Reklama je platené oznámenie, ktorým sa propaguje výrobok alebo služba s cieľom ovplyvnenia verejnej mienky vo svoj prospech a získania si zákazníka. Treba dbať na to, aby do programu neboli zaradené reklamy, ktorých vysielanie môže mať za následok poškodenie alebo urážku diváka. Tieto reklamy sú vymenované v zákone o vysielaní a retransmisii. Reklama nesmie byť súčasťou spravodajskej ani politicko-publicistickej relácie, resp. inej, na tento účel neurčenej (nekomerčnej) relácie. Účinkovanie redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky v reklamných reláciách akýmkoľvek spôsobom je neprípustné. Za dodržanie tohto ustanovenia zodpovedá šéfredaktor, výnimku môže udeliť len ústredný riaditeľ.
3. Sponzorovanie je finančná, resp. iná finančne oceníteľná podpora tvorby relácie, pričom meno sponzora sa z propagačných dôvodov zvyčajne uvádza pred reláciou i po jej skončení. Podmienky sponzorovania televíznych relácií stanovuje zákon o vysielaní a retransmisii. Spravodajské a politicko-publicistické relácie nesmú byť sponzorované, za čo zodpovedá šéfredaktor.

V. časť PROTOKOL

STV, v snahe poskytnúť divákovi úplnú informáciu o dianí v spoločnosti, rešpektuje dôležitosť informácií a podľa nej volí spravodajské pokrývanie činnosti ústavných činiteľov SR a politických strán, ako aj zaradenie informácie napr. v spravodajskej relácii. V prípade vyrovnanej dôležitosti informácií (posudzovaných v zmysle ich významu pre občana SR) o činnosti ústavných činiteľov rešpektuje ich oficiálne protokolárne postavenie. Za zaradenie príspevkov v relácii zodpovedá vedúci vydania.

Čl. 1

Prezident SR

1. Prezident SR je najvyšším predstaviteľom štátu. STV priebežne a na popredných miestach referuje o politicky a spoločensky závažných aktivitách hlavy štátu.
2. STV poskytuje prezidentovi SR priestor na vystúpenia a vyhlásenia v spoločensky závažných a významných záležitostiach v zmysle zákona o STV a zákona o vysielaní a retransmisii. Vysielanie dohodne Kancelária prezidenta SR so šéfredaktorom. O zaradení či nezaradení vyhlásenia do spravodajských, resp. publicistických relácií rozhoduje šéfredaktor. O zaradení vyhlásenia v spoločensky závažných a významných záležitostiach v zmysle zákona o STV a zákona o vysielaní a retransmisii rozhoduje ústredný riaditeľ.

3. STV prednostne spravodajsky informuje
- a) o vystúpeniach prezidenta SR:
 - v Národnej rade SR,
 - na zasadnutí vlády SR;
 - b) o prijatiach zahraničných návštev:
 - prezidentov štátov,
 - predsedov vlád,
 - predsedov parlamentov susedných štátov, európskych a svetových veľmocí,
 - veľvyslancov svetových veľmocí;
 - c) o prijatiach domácich predstaviteľov:
 - predsedu Národnej rady SR,
 - predsedu vlády SR,
 - ministrov,
 - podľa dôležitosti témy;
 - d) o návštevách v zahraničí:
 - európskych a svetových veľmocí na protokolárnej úrovni,
 - susedných štátov na protokolárnej úrovni.

Čl. 2

Národná rada SR

1. Národná rada SR (parlament) je najvyšším zákonodarným orgánom SR. Predseda NR SR je z hľadiska štátneho protokolu druhým najvyšším predstaviteľom SR.
2. STV v súlade s povinnosťou informovať o významných politických udalostiach priebežne informuje o činnosti Národnej rady SR a jej výborov a v odôvodnených prípadoch sprostredkúva priebeh rokovania Národnej rady SR.
3. STV informuje o rozhodnutiach Národnej rady SR a poskytuje predsedovi NR SR priestor na vystúpenia v spoločensky závažných záležitostiach. Vysielanie dohodne Kancelária Národnej rady SR so šéfredaktorom. O zaradení či nezaradení vyhlásenia do spravodajských, resp. publicistických relácií rozhoduje a zároveň za ne zodpovedá šéfredaktor. O zaradení vyhlásenia predsedu NR SR v spoločensky závažných a významných záležitostiach v zmysle zákona o STV a zákona o vysielaní a retransmisii rozhoduje ústredný riaditeľ.
4. STV spravodajsky prednostne pokrýva
 - a) prijatia zahraničných návštev predsedom NR SR:
 - predsedov parlamentov susedných štátov, európskych a svetových veľmocí,
 - veľvyslancov svetových veľmocí,
 - vrcholných predstaviteľov Európskej únie a NATO;
 - b) stretnutia s domácimi predstaviteľmi:
 - s prezidentom SR,
 - s predsedom vlády SR,
 - s ministrami podľa dôležitosti témy;
 - c) návštevy v zahraničí:
 - európskych a svetových veľmocí na protokolárnej úrovni,
 - susedných štátov na protokolárnej úrovni,
 - štruktúr Európskej únie a NATO.
5. Priame prenosy z Národnej rady SR sa uskutočňujú z otváracej a záverečnej schôdze volebného obdobia a zo zasadnutí, na ktorých sa prerokúva správa prezidenta SR o stave Slovenskej republiky, programové vyhlásenia vlády a návrhy ústavných zákonov. Komentovanie vystúpení poslancov počas prenosov je nežiaduce. Prenos z Národnej rady SR sa počas prestávky rokovania prerušuje.
6. Záznamy z rokovaní Národnej rady SR sa môžu vysielat' (bez zásahov STV) na základe dohody NR SR a ústredného riaditeľa. Ukážky z rokovaní Národnej rady SR sa môžu použiť v spravodajských, publicistických a vzdelávacích reláciách. Na použitie v iných (napr. umelecko-slovesných, humoristických) reláciách treba súhlas šéfredaktora a riaditeľa vysielania programu.

Čl. 3

Vláda SR

1. Vláda SR patrí popri prezidentovi SR a Národnej rade SR k najvýznamnejším inštitúciám štátu. STV preto venuje jej činnosti stálu pozornosť.

2. STV poskytuje predsedovi vlády SR priestor na vyhlásenia v spoločensky závažných záležitostiach. Vystúpenia dohodne Úrad vlády SR so šéfredaktorom. O zaradení či nezaradení vyhlásenia do spravodajských, resp. publicistických relácií rozhoduje šéfredaktor. O zaradení vyhlásenia v spoločensky závažných a významných záležitostiach v zmysle zákona o STV a zákona o vysielaní a retransmisii rozhoduje ústredný riaditeľ.
3. Predseda vlády alebo ministri primeraným spôsobom oboznamujú verejnosť s činnosťou vlády SR a prijatými rozhodnutiami.
4. Ak predseda vlády a ministri informujú o krokoch, resp. rozhodnutiach vlády SR alebo jej členov, na ktoré má opozícia odlišný názor, opozícia má právo na reakciu. Ak vláda i opozícia považujú za potrebné svoje stanoviská verejnosti ďalej vysvetľovať, možno uskutočniť besedu za účasti oboch strán.
5. STV v prípade programového vyhlásenia vlády SR, jej oficiálnych vyhlásení a iných obsiahlych vyhlásení informuje o všetkých podstatných častiach dokumentu.
6. STV venuje zvýšenú pozornosť informáciám predsedu vlády o zasadnutiach a rozhodnutiach vlády SR, ako aj:
 - a) prijatiam zahraničných návštev:
 - predsedov vlád,
 - predsedov parlamentov susedných štátov, európskych a svetových veľmocí,
 - veľvyslancov svetových veľmocí,
 - vrcholných predstaviteľov Európskej únie a NATO;
 - b) stretnutiam s domácimi predstaviteľmi:
 - s prezidentom SR,
 - s predsedom NR SR,
 - s ministrami podľa dôležitosti témy,
 - so sociálnymi partnermi podľa dôležitosti témy.
 - c) návštevám v zahraničí:
 - európskych a svetových veľmocí na protokolárnej úrovni,
 - susedných štátov na protokolárnej úrovni,
 - štruktúr Európskej únie a NATO.

Čl. 4

Politické strany

1. STV referuje o činnosti politických strán a politických hnutí (ďalej len „politické strany“), predovšetkým politických strán zastúpených v Národnej rade SR. Rozsah informácii zodpovedá zastúpeniu strany v parlamente alebo jej spoločenskému a politickému významu.
2. (*Ustanovenie zrušené Rozhodnutím generálneho riaditeľa STV č. 8/05 s účinnosťou od 1. marca 2005!*)
3. Forma informovania je záležitosťou STV, pričom sa riadi princípmi uvedenými v I. časti charty. Vstupy sprostredkujúce aktivity politických strán sa predpokladajú pri závažných udalostiach (napr. vrcholných zasadaniach celostraníckych orgánov), ak politická strana zaujíma stanovisko k spoločensky mimoriadne závažným otázkam, ako aj pri:
 - snemoch a zjazdoch strán zastúpených v Národnej rade SR,
 - poslaneckých iniciatívach podľa dôležitosti témy,
 - rokovaniach politických strán podľa dôležitosti témy.
4. Informovanie o činnosti mimoparlamentných strán sa predpokladá, ak má politická strana dlhodobé preferencie nad 5 % (t. j. aspoň v troch po sebe nasledujúcich prieskumoch na vzorke viac ako 1 000 respondentov), najmä o ich:
 - snemoch a zjazdoch,
 - tlačových besedách podľa dôležitosti témy,
 - poslaneckých iniciatívach podľa dôležitosti témy.

Čl. 5

Politici vo vysielaní

1. Každý politik má právo prehovoriť vo vysielaní k otázkam verejného záujmu. Kto, kedy a v akom rozsahu vystúpi v spravodajských a publicistických reláciách, závisí od závažnosti témy a predpokladaného prínosu vystupujúceho politika k pravdivému informovaniu o problematike. Redakcia musí dbať o to, aby bola zachovaná vyváženosť zastúpenia politikov rôznej straníckej príslušnosti.

2. Za účinkovanie politikov, resp iných respondentov v spravodajskej alebo publicistickej relácii, dotýkajúcej sa verejnej činnosti, neprináleží honorár.

Čl. 6

Označovanie politickej príslušnosti

Označenie politickej príslušnosti mimotelevízneho účastníka vysielania je nevyhnutné pre orientáciu diváka. Označenie musí byť presné, výstižné a nesmie obsahovať hodnotenie účastníka alebo skupiny, ku ktorej sa hlási. Ak v relácii vystupuje viacero osôb a označí sa politická príslušnosť jednej z nich, musí sa tak isto postupovať aj pri ostatných osobách.

Čl. 7

Regióny

Zaraďovanie informácií z jednotlivých regiónov Slovenska je dôležitou súčasťou vysielania spravodajských a publicistických relácií. O zaraďovaní príspevkov z regiónov (okrem špecifických relácií o dianí v regiónoch) rozhoduje – na základe dôležitosti informácie – vedúci vydania.

Čl. 8

Súdne záležitosti

1. Správy a reportáže zo súdnych siení možno prinášať vtedy, ak je pojednávanie verejné a spoločensky významné. Nahrávať v súdnej sieni a vyselať z nej možno len v prípade, ak to dovoľí predseda senátu.
2. Správy a iné príspevky nesmú obsahovať nič, čo by mohlo poškodiť nevinného, obvineného alebo ovplyvniť rozhodnutie súdu. Predovšetkým sa nesmie
 - a) uverejniť – až do vynesenia právoplatného rozsudku – plné meno súdeného; pri maloletých sa plné meno nesmie uverejniť ani po vynesení rozsudku,
 - b) prinášať – až do vynesenia právoplatného rozsudku – názory kohokoľvek, vrátane redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky, na vinu či nevinu súdeného a na priebeh procesu, a to pri všetkých druhoch súdneho konania,
 - c) uviesť prípadný zahladený trest súdeného.

Čl. 9

Záležitosti bezpečnosti štátu

1. V spravodajských a publicistických reláciách je neprípustné informovať o skutočnostiach dôležitých pre bezpečnosť štátu, ak by ich zverejnením mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti štátu, obyvateľstva či k vyvolaniu paniky. Tento postup nie je ani z hľadiska medzinárodných noriem v rozpore s nárokom verejnosti na poskytovanie informácií. Vychádza sa pritom z medzinárodne uznávaného práva štátu chrániť si svoje záujmy.
2. Okruh skutočností, ktoré sa nesmú zverejňovať, je stanovený platnou legislatívou a príslušnými vládnymi nariadeniami. V žiadnom prípade nemôže ísť o subjektívny výklad nejakého úradu, inštitúcie či osoby.
3. STV nesmie zverejňovať najmä údaje z týchto oblastí:
 - mobilizačná, operačná a bojová pripravenosť ozbrojených síl,
 - neoficiálne výsledky spravodajskej činnosti,
 - mobilizačná pripravenosť ústredných orgánov republiky,
 - vojenské normy,
 - štátne mobilizačné a hmotné rezervy,
 - šifrovacia služba a prostriedky používané na utajenie správ pri ich prenose,
 - vybrané geografické práce a geografické opisy,
 - zabezpečenie obrany a bezpečnosti štátu,
 - umiestnenie, preprava a spôsob zabezpečenia celkových štátnych zásob drahých kovov a valút,
 - výskumné a vývojové práce dôležité pre obranu a bezpečnosť štátu,
 - strategické výrobky a technológie nakupované v iných štátoch, pokiaľ tieto štáty takú ochranu budú vyžadovať,
 - prípravy vykonávania zásadných menových opatrení.Špecifikáciu v rámci jednotlivých oblastí stanovuje zákon a príslušné vládne nariadenie.

Čl. 10

Mimoriadne hlásenia

1. Prerušiť riadne vysielanie programu a začleniť doň mimoriadne hlásenie možno iba vo výnimočných prípadoch. Opodstatnením takého kroku môže byť ohrozenie ľudského života alebo majetku občanov. Informácia musí byť náležite overená.
2. STV má podľa zákona povinnosť „poskytnúť štátnym orgánom a orgánom verejnej správy nevyhnutný vysielací čas pre dôležité a neodkladné oznámenia v naliehavom verejnom záujme, a to v čase, ktorý by nebezpečenstvo z omeškania znížil na minimum“ (zákon o vysielaní a retransmisii).
3. Súhlas na prerušenie vysielania a zaradenie mimoriadnej správy dáva ústredný riaditeľ, v prípade jeho neprítomnosti štatutárny zástupca ústredného riaditeľa STV.
4. Ak sa v moderovanej relácii moderátor bežne ohlasuje s rozličnými oznamami, nejde o mimoriadne hlásenia a na tieto vstupy netreba mať osobitný súhlas. Vstupy sa však nesmú týkať vyššie uvedených závažných udalostí, ani nesmú mať charakter klamlivej správy dotýkajúcej sa závažných udalostí. V takom prípade hlásenie musí odsúhlasiť šéfredaktor.

Čl. 11

Cirkvi a náboženstvo

1. Náboženské myšlienky a informácie o cirkvách, cirkevných organizáciách a veriaciach majú v spravodajstve a publicistike stabilné miesto.
2. Každé oficiálne registrované náboženstvo a cirkev má právo informovať o svojej činnosti vo vysielaní, nie však ako výlučné právo alebo na úkor iných svetonázorov. Informácie dotýkajúce sa jednotlivých cirkví sú v programe zastúpené proporcionálne tak, aby približne zodpovedali štatisticky doloženému rozloženiu príslušnosti obyvateľstva Slovenska k jednotlivým náboženstvám.
3. Príspevky spravodajstva a publicistiky o náboženstve a cirkvách treba koncipovať tak, aby veriaci nemali dôvod sťažovať sa kvôli urážke svojho náboženského cítenia.

Čl. 12

Kultúra

1. V spravodajstve a publicistike má problematika umenia, kultúry, školstva a vedy primerané miesto. STV poskytuje informácie o aktuálnych udalostiach a širokú škálu názorov na otázky kultúrnej sféry. Aj v tejto oblasti sa musí zachovávať nestrannosť, vyváženosť, nezávislosť a objektivita.
2. Dôležitý je spôsob (forma) sprostredkovania informácií. Najmä v oblasti vedeckej problematiky treba dbať na to, aby sa aj vedci a odborníci vyjadrovali spôsobom pochopiteľným priemernému divákovi. Predovšetkým to však platí pre redaktorov a moderátorov, ktorí majú záležitosti primerane sprístupniť širokej verejnosti.

Čl. 13

Zahraničná problematika

1. Sprostredkovanie diania v zahraničí, ako aj zahraničných aktivít Slovenskej republiky, slovenských firiem, inštitúcií i popredných osobností, oboznamovanie divákov so životom v iných krajinách, tvorí jednu z najdôležitejších súčastí spravodajstva a publicistiky.
2. Pri príspevkoch dotýkajúcich sa medzinárodno-politických problémov sa musia zohľadňovať štátne záujmy SR.
3. Pri témach zo zahraničia treba klásť dôraz na závažnosť informácií a z geografického hľadiska na európske krajiny, predovšetkým na štáty susediace so Slovenskom, najvyspelejšie krajiny sveta, ale v rámci informačnej dôslednosti nezabúdať ani na ostatné krajiny.

Čl. 14

Národnostné a etnické menšiny

1. Značnú časť obyvateľstva Slovenska tvoria príslušníci národnostných menšín. Ústava SR im zaručuje rovnaké individuálne práva ako ostatným občanom štátu i vytváranie podmienok pre rozvoj vlastnej kultúry. V súlade s tým STV poskytuje priestor príslušníkom menšín na tvorbu relácií v ich materinskom jazyku.
2. Spravodajské a publicistické relácie v slovenskom jazyku taktiež informujú o všetkých stránkach života národnostných a etnických menšín na Slovensku.

3. Problematiku národnostných menšín treba spracúvať korektne, aby sa u nich nevytvoril pocit z krivdy alebo urážky. Podobný prístup treba zachovať, aj pokiaľ ide o vystúpenia predstaviteľov národnostných menšín vo vzťahu k Slovákom.
4. Predstavitelia parlamentných menšinových strán majú rovnaké možnosti vystupovať v reláciách STV ako predstavitelia ostatných politických strán. V odôvodnených prípadoch (vzhľadom na naliehavosť témy) treba umožniť vystúpenie aj predstaviteľom neparlamentných strán a iných politických organizácií zastupujúcich záujmy menšín v SR. O opodstatnenosti ich prezentácie rozhoduje šéfredaktor.
5. Pre označenie národnosti sa nesmú používať hanlivé výrazy, ktoré by mohli uraziť príslušníkov menšín.
7. Rovnako sa nesmie pohrdlivo alebo výsmešne vyjadrovať o špecifických kultúrnych prejavoch, uvádzať národnostnú alebo etnickú príslušnosť občanov SR pri negatívnych činoch jednotlivcov, ak to nie je nevyhnutné, napr. z dôvodu úplnosti informácie.

Čl. 15

Mládež

1. STV pripadá značný podiel zodpovednosti za to, ako sa bude formovať nastupujúca mladá generácia krajiny.
2. Vo vysielaní pre mládež treba mať predovšetkým na zreteli, že mladí diváci
 - majú obmedzené (primerane z hľadiska ich veku) skúsenosti a poznatky, ich recepčné schopnosti sa ešte len rozvíjajú, preto obsah a spôsob sprostredkovania informácií musí byť primeraný danej vekovej kategórii,
 - neznášajú didaktizovanie a mentorovanie, preto relácie s týmito neuhmami nemajú nádej na úspech,
 - nedokážu náležite rozlišovať medzi realitou a fikciou, preto fikcie treba zreteľne prezentovať a označiť, aby nedochádzalo k omylom a nedorozumeniam,
 - sú sugestibilnejší než dospelí, preto sa treba vyhýbať informáciám, ktoré môžu viesť k nežiaducemu napodobňovaniu; nesmú sa napr. explicitne uvádzať postupy pri výrobe drog, nebezpečných zariadení a pod.
3. Publicistické relácie, ktoré sú pre mládež obsahovo nevhodné, treba zaradiť do programu v neskorých večerných hodinách.
4. V reláciách pre mládež treba osobitnú pozornosť venovať jazykovému prejavu, pretože práve od neho závisí zrozumiteľnosť, prístupnosť a účinnosť relácií. V reláciách sa treba predovšetkým vyhýbať vulgarizmom.
5. Ak sa v spravodajskej relácii vyskytnú osobitne drastické scény, treba na ne vopred upozorniť.

Čl. 16

Ženy

1. Spravodajské a publicistické príspevky svojim obsahom ani podaním nesmú u žien vyvolávať pocity diskriminácie či nadradenosti a nemajú im poskytovať dôvody na sťažnosti.
2. Referencie o účasti žien na spoločenskom dianí nesmú chýbať vo vysielaní, avšak bez zdôrazňovania ženskosti. Účasť žien by mala byť zrejماً z voľby tém.
3. Rôzne aktivity, na ktorých mali podiel aj ženy, nemožno prezentovať tak, ako by boli len mužskou záležitosťou. Práca žien sa nesmie bagatelizovať.
4. Názory o prirodzenosti či opodstatnenosti submisívneho postavenia žien nemajú vo vysielaní miesto.

Čl. 17

Ľudia v dôchodkovom veku

1. Ľudia v dôchodkovom veku tvoria značnú časť obyvateľstva a už z tohto dôvodu sa im musí v spravodajstve a publicistike venovať osobitná pozornosť.
2. K dôchodcom sa nesmie pristupovať ako k ľuďom už vyradeným zo života a zbytočným, pretože mnohí z nich majú aktívny podiel na spoločenskom dianí. Touto aktivitou sa treba vo vysielaní zaoberať bez zbytočného a neopodstatneného zdôrazňovania veku aktérov. Rovnako sa k nim nesmie pristupovať len ako k objektu starostlivosti iných a najmä, nie so sentimentom.
3. Dôchodcovia majú svoj životný štýl, žijú plnohodnotným životom a príspevky o ňom majú slúžiť predovšetkým týmto ľuďom. Sú významné aj pre informovanosť širšej verejnosti. Avšak tam, kde si starší ľudia nedokážu poradiť, majú im spravodajské a publicistické relácie pomôcť.

Čl. 18

Telesne a zdravotne postihnutí ľudia

1. Telesne a zdravotne postihnutí ľudia tvoria síce veľkú časť našej populácie, avšak so zreteľom na ich životnú situáciu sa nesmie na nich zabúdať, a preto v spravodajstve a publicistike musia mať primerané miesto. V reláciách treba zabezpečiť predovšetkým informovanie o ich aktivitách a o pomoci pri riešení ich ťažkostí.
2. Treba si uvedomiť, že telesne a zdravotne postihnutí ľudia zväčša neznášajú prejavy súcitu, ktoré v nich vyvolávajú pocity menejcennosti, či odporu. O týchto občanoch treba informovať tak, ako o ostatných, ktorí sa rôznymi aktivitami zúčastňujú na spoločenskom dianí. V tomto kontexte netreba uvádzať ich odlišnosť – naopak, treba sa tomu vyhýbať. Hovoriť o ich postihnutí možno len v prípade nevyhnutnosti, napríklad pri riešení ich ťažkostí, vyplývajúcich z ich postihnutia, ale aj vtedy treba postupovať taktne.

Čl. 19

Nehody a nešťastia

1. Správam a reportážam o nehodách a nešťastiach treba venovať osobitnú pozornosť a zvoliť vhodný spôsob informovania, pretože, aj keď sa udalosť diváka osobne nedotýka, informácie o nej vyvolávajú emócie, napätie a niekedy aj strach. Príspevky musia byť vecné, presné, nesmú podnecovať neistotu a paniku.
2. Pri informáciách o nehodách a nešťastiach je namieste overenie si pravdivosti. STV sa musí vyvarovať vysielania falošných a poplašných správ.
3. Pokiaľ sa informácie nečerpajú z oficiálnych agentúrnych zdrojov,
 - informácia musí pochádzať z iného spoľahlivého zdroja a musí byť potvrdená nezávislým zdrojom,
 - nešťastie musí potvrdiť príslušné riaditeľstvo (napr. vlakové – riaditeľstvo železníc, letecké – riaditeľstvo aerolínií), resp. príslušné okresné riaditeľstvo policajného zboru,
 - správa o nešťastí, ktoré sa týka ozbrojených síl, sa musí konzultovať s Ministerstvom obrany SR.V prípade, že sa predsa odvysielala nepravdivá správa, v najbližšom možnom termíne (v najbližšej spravodajskej relácii) sa musí priniesť jej oprava.
4. Správa o nehode alebo nešťastí, resp. reportáž z terénu musí obsahovať presné údaje o mieste, čase a okolnostiach udalostí. Treba sa vyvarovať nepresností, aby u niektorých divákov nevznikla domnienka, že nešťastie postihlo aj ich príbuzných.
5. Pri nehodách alebo nešťastiach treba uviesť, či pri nich došlo alebo nedošlo k stratám na životoch alebo k zraneniam. Doteraz zaužívanú prax, podľa ktorej nebolo zvykom oznamovať mená obetí – pokiaľ nešlo o verejne známe osobnosti – treba naďalej zachovať.
6. Pri reportáži sa vo väčšej miere ako pri správe vyžaduje vecný tón, preto sa pri opise nešťastia a obetí nezachádza do detailov. V prípade drastických záberov (ak sa im nedalo vyhnúť) v reportáži, treba na ne divákov vopred upozorniť.
7. Rozhovory s postihnutými možno vykonať s ich súhlasom, nesmie sa však naliehať na ich uskutočnenie. Rozhovory s príbuznými obetí možno priniesť, len ak existuje predpoklad, že prinesú informácie užitočné pre verejnosť (varovanie a pod.). Pri samotnom rozhovore treba postupovať veľmi ohľaduplne. Žiadosť, aby sa rozhovor prerušil alebo ukončil, sa musí rešpektovať.

Čl. 20

Verejné nepokoje

1. Verejné nepokoje – napr. demonštrácie, otvorené rozbroje medzi skupinami obyvateľstva alebo vyčíňanie športových fanúšikov – znamenajú pre spravodajcov značnú záťaž a ich spravodajské sprostredkovanie je osobitne náročné.
2. Dôležitou okolnosťou je, či ide o jednorazovú udalosť alebo o dlhšie trvajúcu záležitosť. V prípade jednorazovej udalosti treba o nej informovať čo najpresnejšie, predovšetkým treba zistiť a uviesť jej príčiny, počty účastníkov, výsledky a následky prípadu. Pri dlhšie trvajúcich nepokojoch môže mať spôsob informovania dopad na priebeh udalostí, môže prispieť k upokojeniu účastníkov alebo naopak, podráždiť ich.
3. Záujmom STV je, aby sa situácia upokojovala, preto príspevky sa musia formulovať tak, aby nepôsobili provokujúco. Treba dbať na to, aby neobsahovali
 - predpovede o možnom stupňovaní napätia,
 - kritiku účastníkov nepokoja, kým sú vášne na vzostupe alebo kým hrozí, že môžu znovu vzplanúť,
 - výroky, ktoré si môžu účastníci vykladať ako povzbudzovanie hrozby účastníkom,
 - nerealistické bagatelizovanie udalostí.

4. Spravodajstvo o nepokojoch musí byť presné, vecné, hutné a koncipované tak, aby poskytovalo perspektívu pokojného riešenia konfliktu. Prejav musí byť neutrálny, bez emócií a bez hodnotiacich prívlastkov.
5. STV dbá o to, aby jej redaktori pri nahrávaní, ktoré sa často spája s ich osobným ohrozením, neutrpejú ujmu. Preto pri zjavnejších prejavoch nevráživosti, ktoré môže vyvolať prítomnosť kamery a mikrofónu, treba nahrávanie ihneď prerušiť. Zistenie, že sa udalosť nahráva, môže vyprovokovať účastníkov k ďalším násilnostiam. Aj v takomto prípade sa musí nahrávanie prerušiť.

Čl. 21 Trestné činy

1. O trestných činoch treba informovať citlivo, aby
 - poškodený neutrpeľ ďalšiu ujmu,
 - vysielanie v žiadnom ohľade neprospelo páchatel'om,
 - sa neublížilo ďalším ľuďom,prípadne nevznikli nové škody na majetku či na životoch.
2. Treba dbať o to, aby spravodajstvo a publicistika, ktoré prináša informácie o krádežiach, lúpežiach, vraždách, znásilneniach, únosoch, defraudáciach a pod., sa vyhýbalo bulvárnej interpretácii záležitostí.
3. Príspevky musia byť vecné, bez zbytočných detailov, prejav sa musí zaoberať bez emócií a dramatizovania.
4. Treba sa striktnie pridržiavať faktov, ktorých overenie je povinnosťou redaktora.
5. Platí zásada prezumpcie neviny, preto meno žiadneho podozrivého sa nesmie uviesť, a to až do vynešenia právoplatného rozsudku. Výnimku z tohto ustanovenia tvoria relácie policajného pátrania po osobách podozrivých zo spáchania trestných činov.
6. Zverejňovanie faktov, ktoré poukazujú na spoločensky závažnú, nekalú alebo trestnú činnosť, je vo verejnom záujme. Preto použité doklady musia byť úplne hodnoverné, v žiadnom prípade sa nesmie vychádzať z dohadov.
7. Ani vtedy, ak sú k dispozícii nezvratné dôkazy, redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky nesmú danú činnosť hodnotiť. Jej hodnotenie je výlučne vecou príslušných orgánov. (Možno napr. uviesť, že obchodník účtoval za tovar viac, ako je jeho skutočná cena, neprípustné je však vyhlásiť, že obchodník sa dopustil okrádania).
8. Aj v prípade, že existujú doklady o trestnej činnosti, záležitosť treba konzultovať s právnym útvarom STV, ktorého názor však nemá vplyv na rozhodnutie o zaradení alebo nezaradení príspevku do vysielania, pretože to je vecou redakcie. V prípade, ak sa názory redakcie a právneho útvaru vo veci kvalifikácie konania alebo zaradenia príspevku do vysielania líšia, rozhoduje o tom šéfredaktor.
9. Pokiaľ ide o obeť trestnej činnosti, treba zachovávať ich anonymitu.

Čl. 22 Atentát

1. Ak dôjde k spáchaniu atentátu, spravodajstvo sa ním zaoberá tak podrobne, ako s inými nešťastiami.
2. V prípade atentátových hrozieb treba nevyhnutne rozoznať, či ide o skutočné nebezpečenstvo alebo len o obyčajnú vyhrážku či o nemierny žart. Kvalifikácia situácie nie je v kompetencii STV, to je záležitosťou bezpečnostných zložiek. STV v prípade nebezpečenstva je povinná – na požiadanie kompetentného predstaviteľa bezpečnostných zložiek – okamžite odvyselať varovanie.

Čl. 23 Únos

1. Pri únose treba dbať o to, aby nevhodné informovanie nepoškodilo obeť. Pri informovaní o únose treba väčšmi, ako pri iných udalostiach, spolupracovať s políciou, najmä v prípade, ak má páchatel' požiadavky voči vysielaniu.
2. Treba sa vyhnúť všetkým informáciám, ktoré by mohli páchatel'a znervózniť, podráždiť, vyprovokovať alebo inak negatívne ovplyvniť vzniknutú situáciu.

Čl. 24 Obscénosť

1. Vulgárne vyjadrovanie sa, najmä o javoch sexuálneho života a o fyziologických prejavoch života, ako i nadávky a hrubé slová nemajú v správach a v publicistike miesto. (Podobne ako pri všetkých záležitostiach, kto-

ré majú dočinenia s etikou a estetikou, aj tu existuje problém výkladu. Téma pre niekoho normálna, môže byť pre iného vulgárna. Navyše, v publicistike sa niekedy musí, napr. z dôvodov presvedčivosti, použiť nespisovný výraz. Je vecou vkusu redaktora, ako ďaleko sa môže pri sporných témach a výrazoch zájsť, aby sa diváci necítili vysielaním dotknutí. Treba dbať aj o to, aby sa hrubé výrazy nedostali do relácií, ktoré môžu sledovať deti.

2. V prípade nejasnosti sa treba poradiť so šéfredaktorom, prípadne s právnym útvarom STV.

Čl. 25

Samovraždy

1. V spravodajských reláciách treba naďalej zachovávať doterajšiu prax, podľa ktorej sa o samovraždách informovalo veľmi citlivo, pretože takéto správy môžu podnecovať napodobňovateľov. Spôsob samovraždy sa spravidla neuvádza, rozhodne sa nepopisujú detaily.
2. STV o samovraždách informuje spravidla iba vtedy, ak ide o známe osobnosti, ale aj vtedy len stručne a bez emócií.

Čl. 26

Zdravie a zdravotníctvo

1. Spravodajstvo a publicistika z oblasti zdravia a zdravotníctva, ktorá patrí medzi najsledovanejšie a citlivé témy vysielania, sa musí – najmä vtedy, ak sa v ňom informuje o liečení a liekoch – opierať o overené poznatky a údaje. Treba pritom vždy odporúčať konzultáciu lekára.
2. Zverejňovanie neoverených liečebných postupov a propagácie neoverených liekov je zakázané. Nepripustné sú predovšetkým relácie a príspevky, ktoré by mohli vyznieť – hoci len nepriamo – ako odporúčanie tzv. zázračných liečiteľov a tzv. zázračných liekov, najmä v súvislosti s ťažkými ochoreniami (rakovina, AIDS a pod.).

Čl. 27

Výzvy na dobročinné zbierky

1. STV môže pomáhať pri organizovaní dobročinných zbierok. Základným predpokladom je spoľahlivosť organizátora. STV spolupracuje len s oficiálne uznanými organizáciami, ktoré sa zaoberajú charitatívnou činnosťou.
2. Redakcia je povinná vždy si overiť, ako je zbierka zabezpečená, čo sa zbiera a ako sa finančné prostriedky či veci dostanú na miesto určenia. Zároveň musí byť pripravená na možnosť, že darcovia sa obrátia s otázkami, prosbami alebo s darmi priamo na STV, hoci ona dary nezhrádza.
3. Redakcie nesmie z vlastnej iniciatívy vyhlásiť zbierku, pretože takáto činnosť nepatrí medzi úlohy, ktoré sú STV zákonom stanovené. Výnimku tvorí iba »Konto nádeje«.
4. Výzvu na podporu zbierky možno pripraviť a uskutočniť len so súhlasom oficiálneho organizátora. Odvysielanie výzvy je vlastne iba sprostredkovaním výzvy organizátorov.
5. STV peniaze alebo predmety, ktoré jej boli v rámci zbierky zaslané priamo, postúpi organizátorom.
6. STV pri zbierkach na pomoc postihnutým živelnými katastrofami a mimoriadnymi udalosťami spolupracuje s Červeným krížom.
7. Informácie o vyhlásení zbierky na charitatívne účely a jej vývoji sa nepovažujú za komerčné vysielanie (reklamu) a môžu byť súčasťou spravodajských a publicistických relácií.

Čl. 28

Šport

1. STV príspevkami o športe, ktoré majú širší spoločenský význam, a šírením informácií o úspechoch slovenských športovcov, prispieva k upevňovaniu sebavedomia občanov SR.
2. Športové spravodajstvo a publicistika v medziach svojich možností pôsobia proti negatívnym javom, predovšetkým násilnostiam fanúšikov, ktoré sa so športom často spájajú.
3. Športové relácie majú značný význam pre jazykovú kultúru, keďže oslovujú veľký okruh divákov, z veľkej časti mladých ľudí, preto jazykovej stránke aj týchto relácií treba venovať zvýšenú pozornosť.

Čl. 29

Vnútorne televízne záležitosti

1. O STV sa informuje vo vysielaní tak isto, ako o iných inštitúciách. Musí teda ísť o záležitosti s priamym alebo nepriamym dosahom na verejnosť.
2. Interné záležitosti STV a súkromné veci televíznych pracovníkov do vysielania nepatria, ak nie sú súčasťou verejnej služby – informovanosti divákov.

VI. časť

METÓDY, PROSTRIEDKY A ZABEZPEČENIE TVORBY

Čl. 1

Redigovanie

1. STV má povinnosť, ale aj zvrchované právo na redigovanie vyplývajúce z jej nezávislosti danej zákonom.
2. Nikto z prostredia mimo STV nemá právo zasahovať do redakčného procesu, pri ktorom sa môžu uplatňovať len pravidlá žurnalistickej tvorby a nie akékoľvek mimožurnalistické požiadavky, či dokonca nátlak z vonkajšieho prostredia.
3. Redigovanie textu znamená
 - kontrolu faktografických údajov,
 - doplnenie chýbajúcich údajov,
 - odstránenie retardujúcich prvkov (nadbytočných slov a viet),
 - nahradenie alebo vysvetlenie nezrozumiteľných slov a viet,
 - vypustenie faktov a výrokov odporujúcich zákonu, pravidlám činnosti verejnoprávnej televízie a dobrému vkusu,
 - opravu gramatických, štylistických a logických chýb,
 - kontrolu nestrannosti a vyváženosti názorov,
 - skrátenie zo skladobných (dramaturgických) či z časových dôvodov.
4. Pri redigovaní sa musí zachovať celkové zameranie a obsah príspevku, resp. zameranie a obsah sa môžu meniť len so súhlasom autora. Za redigovanie textu zodpovedá vedúci vydania.

Čl. 2

Rozhovor

1. Rozhovor, ako jeden z najdôležitejších žánrov, je prostriedkom, pomocou ktorého redaktor oboznamuje verejnosť s novými informáciami alebo názormi. Prezentácia rôznych názorov prostredníctvom rozhovoru s viacerými osobami alebo prostredníctvom viacerých rozhovorov s rôznymi osobami umožňuje, aby si divák utvoril vlastný názor na preberaný problém. Je jedným z významných spôsobov zabezpečovania vyváženosti a nestrannosti vo vysielaní.
2. Redaktor alebo moderátor pri rozhovore
 - nesmie prejavíť súhlas alebo nesúhlas s názorom respondenta,
 - môže informovať o názore neprítomnej strany, ale nesmie vyjadriť vlastný postoj k nemu,
 - otázky formuluje jasne a zrozumiteľne, primerane chápaniu priemerného diváka,
 - dôsledne pátra po podstate problému.Pri rozhovore sa vychádza z faktov. Ak sa vyskytnú dohady, musia sa potvrdiť alebo vyvrátiť, inak ich treba ešte počas rozhovoru alebo pri redigovaní textu eliminovať. Otázky možno klásť naliehavo, neodbytné a dôsledne, treba sa však pritom správať korektne.
3. Žiadosti redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky o exkluzívny rozhovor s ústavnými činiteľmi – prezidentom SR, predsedom NR SR a predsedom vlády SR – schvaľuje šéfredaktor. Súhlas šéfredaktora nie je potrebný na rozhovor, ktorý sa uskutoční za účasti iných masovokomunikačných prostriedkov.
4. STV si v každom prípade ponecháva právo redigovania rozhovorov (audiovizuálnych záznamov) nahraných jej redaktormi.
5. Ak sa rozhovor vysiela v priamom prenose, zodpovednosť za vyslovené názory alebo za prípadnú urážku tretej osoby nesie osoba, ktorá vyslovila názor alebo sa dopustila urážky. Ak sa rozhovor vysiela zo záznamu, zodpovednosť nesie tá osoba, ktorá poskytla interview, ale rovnako aj STV ako vysielajúca organizácia.

6. Pri nahranom rozhovore zodpovedný redaktor je povinný zabezpečiť, aby sa nepravdivé údaje a vyriešené urážky neodvysielali. V prípade pochybností sa musí vo faktografickej oblasti poradiť s odborníkom. Ak ide o prípadnú urážku na cti, musí ju konzultovať s právnym útvarom STV.
7. Pri rozhovore s odsúdeným – ktorý sa bežne nerobí a má zmysel, len ak prináša spoločensky užitočné informácie, najmä také, ktoré pôsobia preventívne – treba dávať pozor, aby odsúdený
 - nechválil čin, za ktorý bol odsúdený,
 - nenavádzal na zločin alebo neposkytoval rady, ako ho uskutočniť,
 - nikoho neurážal.Na rozhovor s odsúdeným treba súhlas šéfredaktora. Rozhovor s väzňom na úteku sa nesmie uskutočniť.

Čl. 3 Komentár

1. Komentár, ktorý analyzuje určitý jav alebo názor, musí byť vždy výrazne označený a oddelený od informačnej časti spravodajskej relácie, t. j. nesmie byť jej súčasťou.
2. Komentátor musí vystupovať nestranne. Zmyslom komentára je, aby si divák utvoril vlastnú predstavu o určitom jave, aby dospel k vlastnému názoru a záverom.
3. Pri tvorbe komentára je podstatné, či ide alebo nejde o kontroverzný jav či názor:
 - a) pri kontroverznom jave alebo názore výklad spočíva v sprostredkovaní všetkých protikladných stanovísk, v ich vzájomnom porovnávaní, v porovnávaní s platnými normami, analogickou skutočnosťou, so štatistickými údajmi. Komentátor nepredkladá vlastné stanovisko, ani sa nevyjadruje v prospech niektorého vysloveného stanoviska, pomáha divákovi, aby sa oboznámil s určitým javom a mohol si utvoriť vlastné stanovisko;
 - b) pri nekontroverzných javoch alebo názoroch sa výklad robí na základe porovnania s relevantnými platnými normami, preverenými faktami, štatistickými údajmi. Komentár nesmie vyústiť do subjektívneho záveru alebo záveru, ktorý predbieha rozhodnutie kompetentného orgánu. Napr. ani evidentného narušiteľa zákona nemožno označiť za vinníka – to je len v právomoci súdu. Aj pri nekontroverznom jave ide o službu divákovi, nie o tendenčné ovplyvnenie diváka.

Čl. 4 Beseda

1. Beseda má umožniť divákovi, aby sa na základe výkladu účastníkov oboznámili s dovtedy neznámou skutočnosťou alebo, aby si na základe výmeny názorov medzi účastníkmi utvorili vlastný názor na určitý problém. Ideálnym výsledkom besedy je poskytnutie čo možno najkompletnejších informácií a dosiahnutie názorovej zhody.
2. STV usporiada besedu, ak vo vysielaní nezávisle na sebe odznegli protikladné názory na spoločensky závažnú otázku a vznikla potreba konfrontovať ich z vlastnej iniciatívy, aby sa objasnili stanoviská k spoločensky závažnému problému na základe iniciatívy zástancov určitého názoru, ktorí si želajú konfrontáciu s iným názorom.
3. Rozhodnutie o usporiadaní besied je výlučne v kompetencii STV a zaraďujú sa do vysielania podľa platnej vysielacej štruktúry.
4. STV poskytne priestor na vyjadrenie každému, u koho predpokladá, že môže prispieť k objasneniu nejakej záležitosti alebo k riešeniu problému. Musí sa pritom zachovať princíp vyváženosti. Ak technicky nemožno zabezpečiť, aby sa na besede zúčastnili všetci zainteresovaní alebo, ak je daná problematika príliš obsiahla, môže sa usporiadať cyklus besied.
5. Ak sa pozvaný hosť nezúčastní na besede, uplatní sa princíp „prázdneho kresla“, pričom moderátor o neúčasti aj o dôvodoch, pokiaľ sú mu známe, vecne informuje divákov na začiatku i počas besedy.
6. Moderátor v priebehu besedy môže citovať stanoviská nezúčastnenej strany, nesmie ich však parafrázovať a komentovať.
7. Moderátor musí dokonale ovládať problematiku a žurnalistické postupy, aktívne a korektne viesť besedu tak, aby sa
 - smerovalo k podstate záležitostí,
 - dostatočne zreteľne prejavili všetky stanoviská,
 - zachoval kultivovaný priebeh besedy a neurážlivý spôsob diskusie.
8. Moderátor pri vedení besedy
 - zachováva nestrannosť,
 - neuprednostňuje niektorého účastníka,

- zabezpečuje, aby sa protistrana mohla vyjadriť,
- postupuje pokojne, uvážlivo,
- nedopustí sa urážky žiadneho z účastníkov besedy,
- podnecuje účastníkov k vzájomnej tolerancii,
- nekomentuje vyjadrenia jednotlivých účastníkov besedy.

Čl. 5

Jazyk

1. Vo vysielaní sa používa slovenský jazyk, vo vysielaniach pre národnostné menšiny jazyk príslušnej menšiny a vo vysielaní pre zahraničie jazyk príslušnej krajiny. Vystúpenia účinkujúcich, ktorí neovládajú slovenčinu alebo jazyk menšiny, sa prekladajú.
2. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky, ako aj iní profesionáli používajú spisovnú podobu jazyka, neprofesionálni účinkujúci sa môžu vyjadrovať v nárečí, môžu uplatniť aj slang, pokiaľ to však nie je na úkor zrozumiteľnosti prejavu.
3. Vo všeobecnom programe treba výpovede formulovať tak, aby boli zrozumiteľné priemerne vzdelanému divákovi. Cudzie slová možno používať vtedy, ak neexistujú ich domáce ekvivalenty.
4. Význam nezaužívaného cudzieho slova treba vysvetliť alebo namiesto neho použiť opis.
5. V reláciách pre náročných divákov možno používať zložitejšie formulácie. Lexiku i vizuálne spracovanie (sprostredkovanie informácií) možno prispôbiť náročnosti témy.
6. Treba sa vyhýbať zložitým súvetiam i nevhodným frázam, pretože sú na úkor zrozumiteľnosti výpovede. Treba sa úsporne vyjadrovať najmä pri sprostredkovaní správ o nešťastiach a násilných činoch. Pri kontroverzných témach sa treba vyhýbať slovám a výrazom s hodnotiacim aspektom.
7. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky v komentároch, rozhovoroch, reportážach, besedách a pri moderovaní nesmú používať opovrhlivé alebo vulgárne, pri správach ani ironické výrazy. Musia sa vyhýbať formuláciám urážlivým voči určitej skupine divákov.
8. Do vysielania sa nesmú zaraďovať záznamy vystúpení, v ktorých sa účastník vyjadruje opovrhľivo alebo vulgárne a v ktorých ironizuje spôsobom, umožňujúcim vykladať vystúpenie ako urážku na cti. To neplatí o priamych prenosoch.
9. Ak sa v besede – vysielanej v priamom prenose zo štúdia – opakovane vyskytujú výrazy, ktoré sa všeobecne uznávajú ako opovrhlivé a vulgárne, má moderátor právo, po nerešpektovaní jeho upozornenia, vylúčiť ich používateľa z vysielania.

Čl. 6

Používanie iných prvkov a žánrov

1. V spravodajstve a publicistike možno používať iné (nespravodajské) prvky či žánre iba v malej miere, a to len na spestrenie relácie a tým aj na upútanie diváka.
2. Hudbu – ako najčastejší nespravodajský prvok spravodajstva a publicistiky – možno použiť predovšetkým ako zvučku, predel, prípadne ako podklad či ilustračný materiál. (Predelová hudba má byť spravidla krátka, inštrumentálna a v súlade s predchádzajúcim a nasledujúcim príspevkom. Dlhší hudobný predel sa použije, ak treba výraznejšie od seba oddeliť dva príspevky. Ilustratívne použitá ukážka nemá byť príliš krátka, aby si divák mohol utvoriť určitú predstavu o celku, ale nesmie byť ani prídlhá, aby sa nenarúšal spravodajský charakter relácie.)
3. Prózu a poéziu možno použiť len na ilustráciu alebo citáciu, inak sa do spravodajskej relácie a publicistickej relácie nehodí.
4. Humor možno striedmo použiť v publicistike, nie však v správach, ani pri spoločensky kontroverzných témach.
5. Satiru a iróniu v spravodajstve nemožno uplatniť, v publicistike ich možno použiť v primeranej miere a tak, aby nevyzneli urážlivo.

Čl. 7

Embargo

1. Embargo je obmedzenie na základe dobrovoľnosti, podľa ktorého sa dodané informácie nezverejnia v lehote kratšej, ako stanovila tlačová agentúra alebo iný zdroj informácií. Embargo poskytuje čas potrebný na prípravu materiálov na publikovanie, je vecou dôvery medzi dodávateľom informácií a ich používateľmi.

2. Embargo treba dodržiavať aj vtedy, ak ho iné médium porušilo. V takomto prípade treba o súhlas na nedodržanie stanovenej lehoty požiadať dodávateľa informácií.
3. Ak sa embargovaný materiál poskytuje opätovne, redakcia porovná, či novší materiál nebol upravený. Prípadné zmeny zohľadní v texte pripravenom na vysielanie.

Čl. 8

Tajné nahrávanie

1. STV tajné nahrávanie v zásade nepoužíva, pretože je to v rozpore so zákonom i so zásadami slušnosti. (Tajné nahrávanie je také, pri ktorom účastník nahrávania buď vôbec nevidí nahrávacie zariadenie alebo jeho súčasť, alebo zariadenia vidí, ale nevie, že je v činnosti.)
2. Výnimku z rešpektovania tejto zásady možno využiť len vtedy, ak si to vyžaduje charakter materiálu (napr. pri investigatívnej publicistike, ak odmietaním poskytnutia informácií sa porušuje zákon o slobodnom prístupe k informáciám a ústavné práva občanov). V takom prípade musí byť účastník nahrávania informovaný ihneď po jeho realizácii. Za tajné nahrávanie sa považuje aj nahrávanie telefonického rozhovoru.
3. Tajné nahrávanie možno uskutočniť len so súhlasom šéfredaktora.

Čl. 9

Telefonické vstupy do vysielania

1. Telefonické vstupy do vysielania umožňujú prezentovať osobné názory a zapojiť divákov do vysielania, čo prispieva k upevňovaniu pozitívneho vzťahu k televízii a posilňovaniu dôveryhodnosti vysielania. Zúčastňuje sa ich veľký okruh divákov, ktorí nereprezentujú širokú vzorku divákov a už vôbec nie verejnosť.
2. Výsledky z telefonických vstupov divákov sa preto v žiadnom prípade nesmú vnímať a prezentovať ako reprezentatívny názor verejnosti. Na to treba divákov aspoň nepriamo upozorniť.

Čl. 10

Dokumentárny materiál

1. Zaradenie dokumentárneho materiálu zvyšuje presvedčivosť výpovede a zlepšuje akceptabilitu príspevku alebo relácie. Dokumentárny záznam sa musí v príspevku dôsledne odlišiť od ostatného materiálu tak, aby si divák nezamenil dokument s aktuálnym sprievodným materiálom.
2. Dokument musí byť časovo identifikovaný, z relácie musí byť zrejmé na čo sa časovo viaže. Neprípustné je antidatovanie dokumentu alebo udalostí prostredníctvom dokumentu. Ak sa uvádza len časť dokumentu, ukážka sa musí voliť tak, aby charakter jej obsahu korešpondoval s charakterom obsahu celého materiálu, resp. príspevku. To isté treba zabezpečiť aj pri montáži viacerých častí dokumentu. Pri zaraďovaní dokumentárneho záznamu do relácie musí redaktor zistiť, či informácie, ktoré záznam obsahuje, stále platia, či nenastala zmena, v dôsledku ktorej sa obsah dokumentu v novom kontexte stal nepravdivým (úmrtie osoby, zmena názoru a pod.). Ak tvorca materiálu uloženého v archíve zistí, že nastala zmena, ktorá sa dotýka obsahu, má povinnosť na túto skutočnosť upozorniť pracovníkov archívu, ktorí o tom urobia záznam.

Čl. 11

Anonymita

1. Anonymita spochybňuje vierohodnosť výpovede a znižuje prestíž televízie, preto STV nevysiela rozhovory a besedy s anonymnými účastníkmi ani príspevky nemenovaných autorov.
2. Názory anonymných prispievateľov v spravodajských a publicistických reláciách možno využiť len výnimočne, a to vtedy, ak sa chcú vyjadriť k závažnej záležitosti, ale
 - pritom sa vystavujú nebezpečenstvu ohrozenia života,
 - ich výpoveď by poškodila ich povesť alebo povesť príbuzných.
3. Na anonymné vystúpenie v spravodajských a publicistických reláciách treba súhlas šéfredaktora.
4. STV vo svojom vysielaní neuplatňuje prax používanú občas v niektorej tlači, ktorá uverejňuje názory čitateľov s poznámkou, že pisateľ si neželá byť menovaný. Treba sa pokúsiť presvedčiť diváka, ktorý chce vyjadriť svoj názor, aby súhlasil so zverejnením svojho mena, v opačnom prípade sa jeho žiadosť vo vysielaní odmietne.
5. Anonymné listy nemajú vo vysielaní miesto, ich obsah sa nezverejňuje, ani sa na ne vo vysielaní nereaguje.
6. Anonymita osôb, ktorých sa priamo dotýka výpoveď v relácii, nie je náležitá. Informovať napr. o pozitívnych aktivitách, ale vynechať mená ľudí, ktorí sú ich strojcami, je prehreškom proti zásade dôsledného informovania, ale predovšetkým prejavom neúcty.

7. Anonymita sa však musí zachovávať tam, kde zverejnenie mena môže dotyčného poškodiť. Ide predovšetkým o prípady, v ktorých zachovanie anonymity stanovuje zákon. (Např. na obžalovaného sa pred vynesením rozsudku hľadí ako na nevinného, jeho povesť nesmie byť poškodená zverejnením mena až do vynesenia právoplatného rozsudku. STV preto neuvádza meno obžalovaného, ani skutočnosti, ktoré by ho umožnili identifikovať – bydlisko, pracovisko, mená príbuzných).
8. Meno mladistvého delikventa sa nezverejňuje ani po vynesení právoplatného rozsudku. STV zachováva anonymitu aj v prípade, že niektorý iný masovokomunikačný prostriedok meno zverejnil.

Čl. 12

Ochrana informačných zdrojov

1. Uvádzanie zdrojov informácií je samozrejmosťou, ktorá zabezpečuje dôveryhodnosť spravodajstva. Vyskytujú sa však situácie, keď zdroj informácií nemožno uviesť, alebo informátor si neželá, aby sa uviedlo jeho meno.
2. Utajenie zdroja informácií je však opodstatnené, ak by identifikácia viedla k ohrozeniu informátora alebo jeho príbuzných a blízkych. (Takýto prípad nastáva spravidla vtedy, ak informácie majú odhaľujúci charakter. Ide najmä o referovanie cudzincov z krajín s totalitnými režimami, o informácie, ktoré môžu viesť k odhaleniu trestnej činnosti alebo nemorálneho konania.)
3. STV zaručuje ochranu takýchto informačných zdrojov, netýka sa to však prípadu trestného stíhania. Redaktor alebo moderátor spravodajstva je povinný na túto skutočnosť informátora vopred upozorniť.

Čl. 13

Konzultácie a referencie

1. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky sú pri tvorbe nezávislí, dbajú však na dodržiavanie zákonov a pravidiel redaktorskej činnosti, pričom sa rozhodujú samostatne.
2. Systém konzultácií a referencií slúži
 - redaktorom a moderátorom, ktorí sa niekedy stretávajú s výnimočnými situáciami, pri ktorých potrebujú radu v záujme ochrany vlastného konania a ochrany záujmov STV,
 - na koordináciu, ktorú si vyžadujú vysoko špecializované televízne činnosti,
 - na zamedzenie duplicitných a protichodných činností.
3. Konzultačný systém nepredstavuje spôsob, ako sa možno zbaviť zodpovednosti. Nejasné a sporné záležitosti sa treba pokúsiť v prvom rade riešiť v rámci vlastnej kompetencie, na základe úvahy, skúseností a za pomoci existujúcich pravidiel. Konzultácie možno využiť v prípade pochybností a vtedy, ak sa pravidlo nedá uplatniť.
4. Sporné záležitosti treba riešiť predovšetkým na pôde redakčných skupín za pomoci odborných útvarov, ďalej u šéfredaktora, resp. riaditeľa vysielania programu. Ak sa ani tak nedospeje k uspokojivému riešeniu, predkladá sa problém ústrednému riaditeľovi.
5. Povinné referencie treba uplatniť v tých prípadoch, kde treba zabezpečiť ochranu záujmov STV i redaktora.
6. Riaditeľovi vysielania programu sa – prostredníctvom šéfredaktora – ohlasuje zámer
 - vyslať mimoriadnu správu,
 - poskytnúť mimo STV odvysielané a najmä neodvysielané materiály,
 - zveriť úlohu v umeleckej relácii pracovníkovi spravodajstva alebo publicistiky,
 - uskutočniť tajné nahrávanie.
7. Šéfredaktorovi sa ohlasuje zámer
 - uskutočniť rozhovor s prezidentom SR, predsedom NR SR, predsedom vlády SR, predsedom Ústavného súdu SR, predsedom Najvyššieho súdu SR a generálnym prokurátorom SR,
 - odvyslať mimoriadnu správu,
 - uskutočniť anonymné vystúpenie,
 - uskutočniť rozhovor s väzňom,
 - uskutočniť tajné nahrávanie (formou žiadosti).

VII. časť

DIVÁCI

STV slúži verejnosti, preto má každý divák nárok nájsť si vo vysielaní relácie podľa svojho záujmu. Hoci každému nemožno vždy vyhovieť, treba postupovať tak, aby čo najmenej divákov malo dôvody na oprávnenú nespokojnosť s programom.

Vysielanie musí prinášať rôzne témy v rozmanitom spracovaní, rôzne názory na tú istú otázku, na základe konfrontácie ktorých si divák môže utvoriť vlastný názor. Ak sa aj vo vysielaní prezentuje názor, s ktorým určitá skupina divákov nesúhlasí, informuje sa o ňom tak, aby sa tolerantný zástanca iného názoru necítil dotknutý.

Pre každého pracovníka spravodajstva a publicistiky, ktorý sa obracia na verejnosť prostredníctvom obrazovky, sú všetci diváci rovnakí. Medzi divákmi sa nerobí rozdiel – nijaká skupina sa neuprednostňuje a nezaznáva. Neprípustné sú prejavy podceňovania, výsmechu a urážania divákov.

Čl. 1

Listy a telefonáty divákov

1. Listy a telefonáty divákov sú dôležitým zdrojom informácií nielen o programe, ale aj o činnosti televízie a o postojoch verejnosti. Sú prejavom ich dôvery k televízii.
2. Treba mať na pamäti, že skupina ľudí, ktorí do televízie píšu a telefonujú, vzniká samovýberom a jej názory spravidla nereprezentujú verejnú mienku. Aj tak sa obsahom listov a telefonátov, ako aj dôvodmi ich vzniku treba zaoberať.
3. O centrálnu evidenciu listov adresovaných STV sa stará listové oddelenie KC, ktoré ich prideluje jednotlivým redakciám, resp. programovým centráram. Ak redakcia využije námety obsiahnuté v liste pre vysielanie, pri preberaní navrhutej témy sa uvedie meno pisateľa.
4. Listy týkajúce sa programu, či už kritické, pochvalné alebo s určitými návrhmi na zlepšenie vysielania, sa postupujú riaditeľovi vysielania. Listy potom dostáva na vybavenie KC, ktoré o spôsobe vybavenia informuje riaditeľa vysielania programu. V prípade závažnej sťažnosti listové oddelenie navrhuje odpoveď, na list však odpovedá riaditeľ vysielania programu.
5. Listy týkajúce sa činnosti STV ako takej, sa postupujú KC a Sekretariátu ústredného riaditeľa STV.
6. Námetmi anonymných listov a telefonátov pre program sa treba zaoberať, ich obsah sa však musí osobitne dôsledne overiť. Anonymné listy sa vo vysielaní necitujú.

Čl. 2

Prieskumy

1. Hlavným zdrojom informácií o divákoch, o sledovanosti a účinnosti odvysielaných relácií sú sociologické prieskumy. STV využíva výsledky výskumov vlastného výskumného pracoviska – Odboru mediálneho výskumu a informácií. Výsledky cudzích agentúr sa používajú len kvôli porovnaniu alebo, ak STV nemá k dispozícii vlastné výsledky špeciálneho výskumu.
2. Ak redaktori spravodajstva a publicistiky majú v úmysle výsledky výskumu – najmä cudzích agentúr – zverejniť, musia sa poradiť s vlastným výskumným pracoviskom.

VIII. časť

PRÁVNE ASPEKTY VYSIELANIA

Redaktori spravodajstva a publicistiky nielenže často prichádzajú do styku s prípadmi vyžadujúcimi si právne riešenie, ale aj ich vlastná činnosť môže mať často vážne právne dôsledky. Preto musia poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na prácu nimi vykonávanú a mať prehľad o tom, kde sa môžu najčastejšie dostať do rozporu so zákonom.

Čl. 1

Ochrana osobnosti

1. Tvorba spravodajských a publicistických relácií sa deje za permanentného kontaktu s ľuďmi, príspevky a relácie sa viac-menej dotýkajú konkrétnych osôb. Témy sa musia spracúvať tak, aby pri tom nedošlo k neoprávneným zásahom do osobných práv, zaručených občanom ústavou a ďalšími zákonmi.
2. Ak sa o občani hovorí vo vysielaní, vo vyjadreniach o ňom nesmú byť nepravdivé tvrdenia, urážky, výsmech alebo údaje, ktoré by ho poškodzovali v spoločnosti, v zamestnaní alebo v rodine. Ten, kto postupuje proti uvedenej zásade, dopúšťa sa protiprávneho konania, najmenej priestupku podľa § 49 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), v závažnejších prípadoch trestného činu podľa § 206 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“).

Čl. 2

Krivé obvinenie

1. Spravodajstvo a publicistika musí zabezpečiť, aby kritické príspevky o konkrétnej osobe boli podložené nezvratnými dokladmi. V opačnom prípade sa môže príspevok alebo jeho časť hodnotiť ako krivé obvinenie.
2. Ak sa pri krivom obvinení z trestného činu dokáže úmysel privediť trestné stíhanie, je takého obvinenie samo trestným činom (§ 174 Trestného zákona).

Čl. 3

Porušenie domovej slobody

1. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky musia podniknúť niekedy nekonvenčné kroky, ako si zadovážiť informácie. Pri návštevách za účelom zhromažďovania informácií treba mať na pamäti, že ústava zaručuje nedotknuteľnosť obydľia, to znamená, že do obydľia sa môže vstupovať a v ňom zotrvať len s výslovným súhlasom majiteľa.
2. Neoprávnené vniknutie do bytu alebo zotrvanie v byte proti vôli majiteľa je trestným činom (§ 238 Trestného zákona).

Čl. 4

Hanobenie národa, rasy a presvedčenia, podnecovanie k národnostnej a rasovej nenávisti

1. Vyjadrovanie sa o problémoch dotýkajúcich sa národa, rasy a presvedčenia je citlivou otázkou. K týmto záležitostiam treba pristupovať obozretne, príslušnosť k národu, rase alebo presvedčeniu treba uvádzať len vtedy, ak si to bezpodmienečne vyžaduje téma a charakter príspevku.
2. Hanobenie národa, jeho jazyka, niektorej rasy alebo skupiny obyvateľstva pre jej presvedčenie prostredníctvom televízneho vysielania je trestným činom (§ 198 Trestného zákona). Trestného činu sa dopúšťa aj ten, kto prostredníctvom vysielania podnecuje k nenávisti k niektorému národu alebo k rase alebo k obmedzovaniu práv a slobôd ich príslušníkov (§ 198a Trestného zákona).

Čl. 5

Podpora a propagácia hnutí smerujúcich k potlačovaniu práv a slobôd občanov

1. Spravodajské a publicistické relácie nesmú obsahovať výroky preukázateľne podnecujúce potlačanie práv a slobôd občanov alebo také, ktoré sa preukážu ako propagácia národnostnej, rasovej, triednej alebo náboženskej zášte (nenávisti, nevraživosti).
2. Šírenie relácie s obsahom podnecujúcim potlačanie práv a slobôd občanov je trestným činom (§ 260 Trestného zákona).

Čl. 6

Šírenie poplašných správ

1. Niektoré správy alebo publicistické príspevky môžu vyvolať vo verejnosti znepokojenie. Je vecou profesionálnej schopnosti a skúsenosti redaktorov takéto situácie predvídať a predchádzať im.
2. Úmyselné šírenie poplašnej správy, ktoré má za následok vážne znepokojenie aspoň časti obyvateľstva, je trestným činom (§ 199 Trestného zákona).

Čl. 7

Autorské právo

1. Príspevok spravodajského a publicistického vysielania, ktorý je výsledkom tvorivej činnosti autora, je dielom a ako taký je predmetom ochrany podľa autorského práva (pozri zákon č. 383/1997 Z. z. v znení zákona č. 234/2000 Z. z. – Autorský zákon).
2. Pre STV z autorského zákona vyplýva, že dané príspevky alebo ich časti možno vysielать len so súhlasom autora a ak to nebolo dohodnuté inak, s uvedením jeho mena. Za každé použitie príspevku má autor nárok na odmenu.

3. STV môže bez súhlasu autora publikovať len príspevok, ktorý vznikol ako výsledok pracovnej činnosti v rámci pracovného pomeru. Za takýto príspevok neprislúcha autorovi odmena, príspevok sa honoruje v rámci mzdy za činnosť.
4. Súhlas autora, uvedenie mena a odmena sa vyžadujú aj pri diele, ktoré vzniklo mimo spravodajstva a publicistiky a ktoré sa do spravodajského a publicistického vysielenia preberá. Ak sa príspevok, s publikovaním ktorého autor súhlasil, má ešte inak spracúvať, alebo sa má stať súčasťou novej relácie alebo má vytvoriť nový celok s iným príspevkom, treba na to osobitný súhlas autora.
5. Súhlas netreba pri citácii z diela, ani pri spravodajskej relácii o diele.
6. Zaobchádzanie s dielom spôsobom, ktorý prislúcha autorovi alebo nositeľom autorského práva, sa hodnotí ako priestupok (§ 32 zákona o priestupkoch), v závažnejších prípadoch ako trestný čin (§ 152 Trestného zákona).

Čl. 8

Právo na opravu nepravdivých údajov

1. Prípadné závažné faktické chyby v informácii si treba čestne priznať. Efektívna oprava predpokladá povedať divákovi, čo v nej bolo nesprávne a následne to uviesť na správnu mieru.
2. Aj prípadná nepresnosť informácie môže vyvolať sťažnosti na zaujatosť a viesť až k súdnemu sporu. V záujme vyhnutia sa sťažnostiam treba si priznať chyby a zavčas ich opraviť.
3. V prípade odvysielania nepresnej informácie, ktorá môže byť zároveň ohováraním, treba znenie textu opravy konzultovať s právnym útvarom STV. Správna oprava je dôležitá pre obhajobu v prípadnom súdnom pojednávaní.
4. Ak osoba alebo organizácia usúdi, že informácia v spravodajskej alebo publicistickej relácii je nepravdivá alebo, ak sa dotýka jej cti, dobrého mena alebo, že ju inak poškodzuje, môže žiadať o bezplatné odvysielanie opravy, ktorej znenie sama pripraví. Žiadosť o opravu treba podať do 30 dní od vysielenia. STV je povinná do 8 dní od podania opravy uverejniť, ak túto povinnosť nemá podľa § 21 ods. 9 zákona o vysielení a retransmisii. Ak STV opravu neuverejní, môže občan alebo organizácia, ktorá sa cíti poškodená, podať žalobu na súd v lehote 15 dní po márnom uplynutí 8-dňovej lehoty na odvysielanie opravy.
5. Podrobnosti o práve na opravu nepravdivých údajov upravuje § 21 zákona o vysielení a retransmisii.

IX. časť

PRISPIEVATELIA SPRAVODAJSTVA A AKTUÁLNEJ PUBLICISTIKY

Prispievateľmi spravodajstva a aktuálnej publicistiky sú všetci, ktorí dodávajú príspevky pre relácie spravodajstva a publicistiky alebo v reláciách účinkujú a nie sú pracovníkmi redakcie. Prispievateľmi by nemali byť príbuzní redaktorov spravodajstva a publicistiky alebo byť s nimi v inom vzťahu, pretože to môže byť na úkor korektnosti tvorby relácie.

Čl. 1

Práva prispievateľov

1. S prispievateľmi spravodajstva a publicistiky treba zaobchádzať korektne.
2. Prispievateľ má nárok, aby ho
 - oboznámili s reláciou, do ktorej prispeje alebo v ktorej bude účinkovať,
 - oboznámili s požiadavkami na jeho účasť na relácii,
 - informovali o spoluúčinkujúcich,
 - včas upozornili na zmeny v koncepcii, ku ktorým došlo pri príprave relácie,
 - oboznámili s hotovou reláciou alebo časťou relácie, v ktorej vystupuje.
3. Prispievateľov treba vopred upozorniť, že ich príspevky alebo záznam vystúpenia má redakcia právo redigovať, čo nemožno považovať za cenzúrny zásah.
4. Prispievateľ, ktorého autorský príspevok redakcia prijala, má nárok na to, aby sa zmysel dodaného príspevku zachoval, hoci sa text pri redigovaní upraví.
5. Ak sa dohodnutá relácia neuskutoční alebo, ak sa nahraná relácia neodvysiela, čo by sa malo stať len z vážnych dôvodov, treba o tom prispievateľa upovedomiť.

Čl. 2

Honorovanie prispievateľov

1. Za príspevok do vysielania má prispievateľ nárok na honorár. O predpokladanej výške odmeny sa treba dohodnúť vopred, pri vyšších čiastkach treba uzavrieť písomnú dohodu.
2. Nárok na odmenu nemá
 - verejný činiteľ, ak sa vyjadruje k téme úzko súvisiacej s oblasťou jeho verejného pôsobenia,
 - účastník nahrávania, ktorý tým získa určitú propagačnú výhodu (napr. podnikateľ, ak sa o jeho podniku hovorí v rámci spravodajstva),
 - náhodný účastník nahrávky mimo televízneho štúdia.

Čl. 3

Právo veta

1. Ak bol prispievateľ oboznámený s podmienkami uverejnenia jeho príspevku alebo jeho účinkovania a dohodnuté podmienky sa zachovali, nemá právo dodatočne žiadať o to, aby sa neodvysielal jeho príspevok alebo relácia, prípadne časť relácie, v ktorej účinkuje. Účinkujúci nemá právo uplatňovať vlastné požiadavky na obsah relácie, v ktorej vystupuje, ani na jej formu. Na tvorbu a redigovanie relácie má výsostné právo STV.
2. Ak sa prispievateľ domnieva, že dohodnuté podmienky neboli dodržané, treba záležitosť predložiť šéfredaktorovi, prípadne riaditeľovi vysielania programu. V záujme uspokojivého riešenia treba záležitosť včas konzultovať aj s právnym útvarom STV.
3. Ak sa preukáže, že dohodnuté podmienky skutočne neboli dodržané, má prispievateľ právo – ak je to možné – na úpravu relácie, v opačnom prípade na jej neodvysielanie a ak sa už odvysielala, na verejné ospravedlnenie.

Čl. 4

Účinkovanie mladistvých

1. Mladiství nesmú prísť pri účinkovaní do styku s takým obsahom relácie, ktorý u nich môže vyvolávať strach alebo na nich môže inak emotívne, prípadne mravne negatívne pôsobiť. Napríklad výpovede detí pri reportovaní nešťastia možno použiť len v krajnom prípade.
2. Pracovné zaťaženie mladých účinkujúcich musí byť v súlade s ich vekom.
3. Pri pravidelnom účinkovaní mladistvého treba bezpodmienečne písomný súhlas rodičov. Súhlas treba aj v prípade, ak sa mladistvý zúčastní nahrávania rozhovoru, v ktorom vysloví vlastné názory na závažné otázky (rodina, škola). Ak sa stane účastníkom nahrávania takého rozhovoru neočakávane (na ulici, v škole), treba pred vysielaním dodatočne požiadať o súhlas rodiča. Súhlas netreba pri ojedinelom nehonorovanom vystúpení na bežnú tému.
4. Nahrávanie počas vyučovania nemožno uskutočniť bez písomného súhlasu školy.

X. časť

PRACOVNÍCI REDAKCIE SPRAVODAJSTVA A PUBLICISTIKY

STV chráni a rešpektuje slobodu výkonu povolania redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky pri plnení zverených úloh. Mať prístup k informáciám, pracovať s nimi a ovplyvňovať prostredníctvom nich verejnú mienku znamená zaujímať výsadné postavenie, čo umožňuje realizáciu osobných ambícií pri verejnom pôsobení.

Je však samozrejmé, že verejné pôsobenie prostredníctvom vysielania STV sa musí uplatňovať v zákonomnom rámci, na prospech verejnosti a na prospech organizácie.

Čl. 1

Redaktor a moderátor spravodajstva a publicistiky

1. Redaktor a moderátor spravodajstva a publicistiky sa riadi princípmi verejnoprávnej televízie. Dbá o to, aby jeho relácie alebo príspevky boli pravdivé, dôsledné, nestranné, vyvážené, profesionálne kvalitné a aby sa nepriečili vkusu prevažnej časti verejnosti. K divákovi, prispievateľovi i spolupracovníkovi treba vždy pristupovať korektne.

2. Je neprípustné, aby redaktor a moderátor spravodajstva a publicistiky
 - vedome publikoval nepravdivé alebo nepodložené údaje a tvrdenia,
 - zámerne prispôboval obsah relácie alebo príspevku v prospech určitej skupiny a porušil zásady nezávislosti, objektivity a novinárskej etiky,
 - vyjadroval svoje osobné názory a dohady, najmä na kontroverzné témy,
 - na vlastný prospech využíval informácie – ku ktorým má prístup ako zamestnanec STV – skôr než iní.

Čl. 2

Konflikt záujmov

1. Mimotelevízne aktivity redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky sú osožné, pretože pomáhajú nadobúdať skúsenosti a rozširujú okruh poznatkov využiteľných vo vysielaní. STV podporuje predovšetkým pedagogickú, vedeckú, umeleckú a športovú činnosť, pokiaľ nie je na úkor plnenia pracovných povinností.
2. Niektoré mimotelevízne aktivity sú však nežiaduce, najmä tie, ktoré nie sú v súlade so záujmami STV alebo jej škodia. Redaktor a moderátor spravodajstva a publicistiky nesmie
 - mať podiel na podnikaní v oblasti masmédií a reklamy,
 - verejne vystupovať v kontroverzných, najmä politických záležitostiach.
3. Účasť na tvorbe relácie o obchodnej spoločnosti alebo o podnikaní je neprípustná, ak má pracovník podiel na činnosti tejto spoločnosti alebo na zmienenom podnikaní.
4. Spolupráca s komerčnými rozhlasovými a televíznymi stanicami je v rozpore s oprávnenými záujmami STV. To sa netýka účinkovania v rozhovoroch a besedách, ktoré vedú pracovníci týchto staníc.

Čl. 3

Príslušnosť

Redaktor a moderátor spravodajstva a publicistiky v záujme zachovania dôveryhodnosti a nestranosti STV nesmie

- uplatňovať a podporovať vo vysielaní názory politickej strany,
- rozvíjať na pôde televízie stranícku činnosť, predovšetkým organizovať zložky politickej strany alebo sa zúčastňovať na činnosti takýchto zložiek, ak by v televízii existovali v rozpore s princípom nestranosti,
- zastávať funkciu v politickej strane,
- vystupovať verejne mimo televízie v prospech politickej strany,
- verejne prezentovať svoj politický postoj .

Čl. 4

Účinkovanie v nespravodajských reláciách

1. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky môžu stvárňovať postavy televíznych spravodajcov a publicistov v umeleckých reláciách alebo fíčroch len výnimočne, a to so súhlasom šéfredaktora a KC.
2. Autorské príspevky a vystupovanie redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky v nespravodajských reláciách, ktoré obsahujú kontroverzné názory, ako aj v reklamných reláciách sú neprípustné.

Čl. 5

Príspevky o televíznej činnosti mimo STV

1. Autorské príspevky propagujúce televíznu činnosť sú žiaduce a osožné.
2. Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky sa môžu venovať aj odbornej kritike televíznych relácií, pokiaľ sa nedotýka televízneho spravodajstva a publicistiky.
3. Zverejniť kritické názory na spravodajstvo a publicistiku, na iné zložky vysielania a na STV vôbec možno až po konzultáciách, ktoré sťažovateľ uskutočnil pre neho s neuspokojivým výsledkom – najskôr s vedúcim redakčnej skupiny, šéfredaktorom a následne s ďalšími vedúcimi pracovníkmi STV.

Čl. 6

Dary pracovníkom

Redaktori a moderátori spravodajstva a publicistiky od podnikov, inštitúcií a ľudí, ktorých sa relácia alebo príspevok týka, nesmú prijímať dary. Akceptovať možno bežné spomienkové predmety a propagačné materiály. Nákladnejšie služby (nocľah, doprava mimo miesta pracovného výkonu) možno prijať len v mimoriadnych prípadoch, a to so súhlasom vedúceho. Ak nemožno získať predbežný súhlas, treba vedúceho dodatočne ihneď informovať.

XI. časť
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

1. Všetci zamestnanci STV a externí spolupracovníci i nezávislí producenti, ktorí pre STV pracujú na objednávku, sú povinní oboznámiť sa s „Chartou spravodajstva a publicistiky STV“ a dodržiavať jej zásady.
2. „Charta spravodajstva a publicistiky STV“ je záväzná pre všetkých pracovníkov Hlavnej redakcie spravodajstva a publicistiky STV a redaktorov a moderátorov spravodajstva a publicistiky v programových centrách a televíznych štúdiách STV.
3. Porušenie zásad „Charty spravodajstva a publicistiky STV“ sa považuje za závažne porušenie pracovnej disciplíny, resp. zmluvných vzťahov s možnosťou vyodenia zákonných dôsledkov.

* * *

„Charta spravodajstva a publicistiky STV“ nadobúda účinnosť 1. decembrom 2001.

Ing. Milan M a t e r á k , v. r.
ústredný riaditeľ STV